

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/301/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613205134
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613205134.3

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne W. I., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX/XX, N., občan SR zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom D.. hrdinov č. XXX/XX, XXX XX Svidník, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom Slnečná 765/3, 900 45 Malinovo, o ochranu spotrebiteľa, takto

rozhodol:

- I. Zastavuje konanie v časti zaplatenia bezdôvodného obohatenia prevyšujúceho sumu 459,- eur.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 459,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Určuje, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 25.3.2010 č. zmluvy 808000042 v časti dvoch tretín poplatku zahŕňajúceho náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná.
- IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadost'učinenie vo výške 288,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- V. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 510,01 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. 4294 9572/0200, VS: 19113 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou podanou na súde dňa 3.9.2013 sa domáhala ochrany spotrebiteľa.

Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzavrela z dôvodu, že sa ocitla vo finančnej tiesni, zmluvu o úvere č. 808000042 na sumu 300,- eur, za poplatok 288,- eur na 12 mesiacov. Spolu mala teda žalovanej uhradiť 588,- eur, čo aj uhradila. Poplatok tak predstavuje 96 % ročne. Do podania žaloby žalobkyňa žalovanej uhradila spolu sumu 933,- eur. Poplatok považuje za úžerný a v rozpore s dobrými mravmi. Na stránke Ministerstva spravodlivosti SR našla rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je neprijateľný. Takýto poplatok predstavuje 2/3 z predmetného poplatku (58,13 %). Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľný. Navyše je neurčitý aj jeho predmet, nakoľko zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010. Žalobkyňa úver uzatvorený na základe zmluvy č. 808000042 považuje za úžerný, preto odporuje dobrým mravom a podľa jej názoru je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Trvá na neplatnosti v časti úžerných úrokov a neprijateľného administratívneho poplatku, pretože oproti bankám sú úroky a poplatok niekoľkonásobne vyššie. Naliehavý právny záujem má žalobkyňa z dôvodu, že na základe úspešného rozhodnutia o neprijateľnosti zmluvných podmienok,

si chce uplatniť primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Zmluva o úvere neobsahuje dôležitý údaj a to dátum uzavretia zmluvy, čo je podstatnou náležitosťou platne uzavretej zmluvy a podpis dlžníka. Zmluva ďalej neobsahuje RPMN. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jej platbami a výškou úveru. Výšku primeraného finančného zadostučinenia vyčíslila podľa ujmy, ktorá vyplýva z výšky nezákonného poplatku v sume 288,- eur, pretože je spravodlivé, aby odradzovacia funkcia tohto satifakčného prostriedku mala základ práve v ujme, ktorá jej hrozila. Žalobkyňa rozhodcovské konanie neuznáva, pretože si takého konanie osobitne nevyjednala a bola to takmer ultimatívna požiadavka žalovanej. Tvrdí, že rozhodcovská zmluva je neplatná z dôvodu nevýhodnosti miesta rozhodcovského konania pre spotrebiteľa vo vzdialenosti až do 500 km v súlade s rozsudkami Súdneho dvora EÚ C-240/98 až C-244/98 *Océano Grupo Editoriale* a rozsudku C-243/2008 *Pannon GSM*. Rozhodcovská zmluva je neplatná aj preto, že núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a bráni mu uplatniť práva na súde v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia súdov SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011, 6 Cdo 143/2011 a Cdo 1/2012. Podľa jej názoru zmluva o rozhodcovskom konaní je formulárovou zmluvou, ktorá bola spracovaná žalovanou vopred bez možnosti zmeny jej obsahu.

Po čiastočnom späťvzati žaloby podaním zo dňa 16.6.2014 v časti zaplatenia bezdôvodného obohatenia nad sumu 459,- eur sa žalobkyňa napokon domáhala zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume 459,- eur, určenia, že poplatok v časti dvoch tretín zahŕňajúci náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou uvedený vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v zmluve č. 808000042 je neprijateľný a zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia v sume 288,- eur.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd v I. výroku rozsudku zastavil konanie v časti zaplatenia bezdôvodného obohatenia prevyšujúceho sumu 459,- eur.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 25.9.2013 uviedla, že v prípade rozhodovania súdu o žalobe na ochranu spotrebiteľa (ktorá spočíva v zaplatení sumy 633,- eur a v určení neprijateľnosti poplatku) je tu prekážka veci rozhodnutej. Ako uviedla, žalobca bol v konaní o plnenie zo zmluvy o úvere č. 808000042 zaviazaný právoplatným a vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., č. k. SR 14993/10 zo dňa 25.2.2011. Rozhodcovský súd posúdil zmluvu o úvere ako platne uzatvorenú a uznal teda nárok žalovanej na plnenie zo zmluvy o úvere č. 808000042, tým de facto potvrdil aj platnosť právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Aj napriek tomu, že odôvodnenie vyššie uvedeného rozsudku výslovne neobsahuje prejedukovanie platnosti zmluvy, už zo samotného rozhodnutia logicky vyplýva, že súd nemá najmenšiu pochybnosť o platnosti zmluvy o úvere. V prípade ak by mal súd iný názor, je viac než isté, že by žalovanú (t.j. žalobcu) v žiadnom prípade na plnenie neplatnej zmluvy o úvere nezaviazal. V prospech tvrdenia žalovanej svedčí aj odborná literatúra, podľa ktorej „ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, či už kladé alebo záporne (či sa žalobe vyhovel, alebo bola zamietnutá), tvorí výsledok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými účastníkmi konania vo vzťahu k tomu istému skutku...“ (Števček M., Ficová, S. a kol. *Občiansky súdny poriadok I. diel. Komentár 2. vydanie*. Praha: C.H.Beck, 2012, 581-582 s.). Obdobný názor zaujal aj Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 3 Cdo 42/2006. Keďže žalovaná podala žalobu na plnenie (návrh na rozhodcovský súd) skôr t.j. dňa 13.12.2010 ako žalobca podal žalobu na plnenie a žalobu na určenie t.j. dňa 3.9.2013, je žalovaná toho názoru, že je tu prekážka *res iudicata*. Žalovaná je toho názoru, že vyššie uvedená zmluva nie je zmluva o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovanou na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Uvedenú zmluvu o úvere nie je možné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná je toho názoru, že zmluva o úvere nemusela obsahovať RPMN a teda má nárok nie len na vrátenie úveru, ale aj príslušného poplatku za poskytnutie úveru. Ako uviedla, spotrebiteľom v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je fyzická osoba, ktorej bol ponúkaný alebo poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca v zmluve o úvere výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojim podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Zmluva o úvere umožňuje aj iný obsah vyhlásenia v podobe poskytnutia úveru na účel zamestnania, podnikania alebo iného účelu, takže žalobca mal na výber z viacerých možností. Žalovaná teda preukázala samotnou zmluvou o úvere, že

finančné prostriedky boli žalobcovi poskytnuté na výkon povolania, nakoľko sám žalobca prehlásenie v zmluve o úvere vlastnoručne podpísal. K vydaniu bezdôvodného obohatenia žalovaná uviedla, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Svoj názor odôvodnila tým, že žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získala žalovaná z poctivých zdrojov. Rovnako tak rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 14993/10 zo dňa 25.2.2011, ktorým priznal žalovanej (v rozhodcovskom konaní žalobca) plnenie na základe zmluvy o úvere nebol do dnešného dňa nijakým spôsobom zrušený. Žalovaný vzniesol námietku premlčania v trojročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalobkyňa uhradila platbu vo výške 49,- eur dňa 21.7.2010 a premlčacia doba uplynula dňa 21.7.2013 a žaloba bola podaná dňa 3.9.2013. K finančnému zadosťučineniu žalovaná uviedla, že žalobkyňa nemá nárok na primerané finančné zadosťučinenie, a to z dôvodu, že žalobkyňa nie je spotrebiteľom, nie je osobou, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, nakoľko žalobkyňa nesvedčí žiaden právoplatný rozsudok z titulu porušenia práva alebo povinnosti podľa tohto zákona. Rovnako tak žalobkyňa neuvádza, na základe porušenia akého práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi si voči žalovanej uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie, a neuvádza od čoho odvodzuje výšku požadovaného finančného zadosťučinenia 288,- eur, nakoľko výška finančného zadosťučinenia by podľa konštatovanej judikatúry mala kompenzovať nemajetkovú ujmu.

Na pojednávaní konanom dňa 20.10.2014 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovanej.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi: zmluva o úvere č. 808000042 zo dňa 25.3.2010, vyjadrenie žalovanej zo dňa 25.9.2013, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14993/10 zo dňa 25.2.2011, kópia spisu Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava sp. zn. SR 14993/10, vyjadrenie žalobkyne zo dňa 5.5.2014, splátky a pokuty, čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 16.6.2014, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/301/2013 a zistil tento skutkový stav:

Z fotokópie úverovej zmluvy na čl. 56 spisu súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola dňa 25.3.2010 uzatvorená zmluva o úvere číslo 808000042, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 300,- eur (9.037,- Sk) za poplatok 288,- eur (8.676,- Sk). Žalobkyňa sa tak zaviazala uhradiť úver vrátane poplatku za jeho poskytnutie v celkovej výške 588,- eur (17.714,- Sk) v 12 mesačných splátkach po 49,- eur (1.476,- Sk) od 28.4.2000.

Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava, číslo SR 14993/10 zo dňa 25.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2011 a vykonateľnosť dňa 17.3.2011 súd zistil, že žalovaná bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 717,43 eura spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 646,33 eura od 24.11.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 646,33 eura od 29.11.2010 do zaplatenia.

Podľa čl. 12 Všeobecných podmienok úveru na čl. 82 spisu dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Z podania žalovanej zo dňa 30.5.2014 súd zistil, že na predmetnú zmluvu žalobkyňa doposiaľ zaplatila celkovo sumu 759,- eur, teda nad rámec úveru v sume 300,- eur zaplatila sumu 459,- eur.

Na pojednávaní konanom dňa 2.6.2014 žalobkyňa uviedla, že predmetný úver potrebovala pre domácnosť, pretože nemali na jedlo, na drevo a pod. Poukázala na to, že žalovanej platila a od žalovanej žiada všetko, čo zaplatila nad sumu 300,- eur. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zmluvu uzatvárali s pani Čajkovou, ktorá chodila po domoch a ponúkala pôžičky, že nebudú veľké úroky. Žalobkyňa bola na starobnom dôchodku, ktorý poberala vo výške 157,- eur a manžel poberal

invalidný dôchodok vo výške 120,- eur, nemali ani na jedlo, ani na platenie nájmu. Jej manžel taktiež zobral pôžičku z Poštovej banky, pretože skutočne nemali čo jesť.

Z podania žalobkyne zo dňa 16.6.2014 súd zistil, že táto nedisponuje dokladmi o vykonaných splátkach, preto vychádza z evidencie platieb, ktoré predložila žalovaná vo výške 759,- eur.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka / v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy / spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy

je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzatvorená, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzatvorená sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. / v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy/. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať

podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Ide o typickú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaná má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a tvrdenie žalovanej, že úver bol žalobkyni poskytnutý za účelom výkonu povolania nebolo v konaní preukázané. Podľa výpovede žalobkyne, táto v čase uzavretia zmluvy bola poberateľkou starobného dôchodku a úver potrebovala na uspokojenie základných životných potrieb ako je jedlo, drevo, zaplatenie nájmu a podobne. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalovaná bola od uzavretia zmluvy dňa 25.3.2010 v postavení dodávateľa a žalobkyňa postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

V danom prípade bolo potrebné predovšetkým sa vysporiadať s námietkou nedostatku podmienky konania právoplatne rozsúdenej veci s ohľadom na rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., č. k. SR 14993/10 zo dňa 25.2.2011.

Žalovaná v konaní nepreukázala, že rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie..... budú riešené pre Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s.....bola individuálne dojednaná, a že poskytla žalobkyni všetky potrebné informácie o jej obsahu. Predmetná rozhodcovská doložka bola súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v čl. 15, na ktoré odkazuje zmluva o úvere. Žalobkyňa si takýmto postupom žalovanej zhoršila svoje postavenie, pričom sama nemala žiaden dosah na obsah listiny. Ako spotrebiteľ mohla podpísať len celý formulár, bez toho, aby porozumela jeho obsahu / zrejme s dôverou, že žalovaná voči nej postupuje s odbornou starostlivosťou/. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený, pričom len ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľná je podmienka, ktorá vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody, neplatná rozhodcovská doložka nezaložila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy / bližšie pozri aj uznesenie NS SR sp.zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, uznesenie KS v Trnave sp.zn. 10 Co E 308/2011 zo dňa 31.5.2012, uznesenie KS v Prešove sp.zn. 3Co 208/2013 zo dňa 5.2.2014/. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že v prejednávanej veci rozhodcovský rozsudok netvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o úvere, táto neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, preto sa poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania súd zistil a medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaná poskytla žalobkyni úver vo výške 300,- eur a žalobkyňa doposiaľ žalovanej uhradila sumu 759,- eur. Keďže je úver bezúročný a bez poplatkov, došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému

obohateniu vo výške 459,- eur / 759,- eur - 300,- eur /, ktoré je žalovaná povinná žalobkyni vydať v zmysle II. výroku rozsudku, podľa § 451 Občianskeho zákonníka ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu.

Pre úplnosť súd dodáva, že podľa čl. 12 Všeobecných podmienok úveru, tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok, čo je 96,- eur / 288 :3 /. Podľa internetovej kalkulačky výpočtu ročného úroku a RPMN by pri výške úveru 300,- eur, úroku 96,- eur a dobe splácania 12 mesiacov činila ročná úroková miera 32 % a RPMN 70,63 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci marec 2010 so splatnosťou do roka na úrovni 6,10 % ročne. Výška úrokov 32 % ročne podstatne / viac ako päťnásobne/ prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci marec 2010. Takáto výška ročného úroku je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a zakladá rovnako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu neplatného právneho úkonu.

Pokiaľ ide o námietku premlčania časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú vzniesla žalovaná, túto považuje súd za neodôvodnenú. Podľa tejto námietky žalobkyňa uhradila platbu vo výške 49,- eur dňa 21.7.2010 a trojročná premlčacia doba uplynula dňa 21.7.2013 a žaloba bola podaná dňa 3.9.2013. Podľa názoru súdu na predmetnú vec je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahuje na úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalovaná ako nebankový subjekt ma dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jej povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvárania zmluvy o úvere platila právna úprava vyžadujúca okrem iného uvádzať RPMN umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru / pozri rozsudok KS v Prešove sp.zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011/. Žalovaná dlhodobo a masovo požaduje plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, čo je súdu známe z vlastnej činnosti, preto je toho názoru, že z jej strany ide o konanie úmyselné a nepoctivé vo vzťahu k spotrebiteľom.

Podľa úverovej zmluvy poplatok v celkovej výške 288,- eur za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy predstavuje 95,99 % úveru. Podľa čl. 12 Všeobecných podmienok úveru, tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok / 96,- eur/ a zvyšné dve tretiny / 192,- eur/ zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podľa názoru súdu požadovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože žalovaná za takýto poplatok neposkytla reálne plnenie, naviac je neurčitý aj jeho predmet, nakoľko zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti možno poukázať na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ 17 U192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzujú spotrebiteľov a vystavujú ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu. „ Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18 Co 109/2011, 5Co 219/2013.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel žalobe a v poradí III. výkonom rozsudku určil, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 25.3.2010 č. zmluvy 808000042 v časti dvoch tretín poplatku zahŕňajúceho náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná.

Súd vyhodnotil odplatu vo výške 288,- eur za poskytnutý úver ako neprimeranú a neplatnú. V tejto výške žalobkyni priznal IV. výkonom rozsudku, podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, primerané finančné zadosťučinenie, pretože je spravodlivé, aby odradzovacia funkcia tohto

satifakčného prostriedku mala základ práve v ujme, ktorá jej hrozila, a ktorej sa žalobkyňa úspešne ubránila.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Žalobkyňa žalobou uplatňovala viaceré nároky, pričom mala plný úspech pri určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia a v časti zaplatenia finančného zadosťučinenia mala žalobkyňa čiastočný úspech v rozsahu 747,- eur z 921,- eur, teda v rozsahu 81 % a žalovaný mal úspech vo zvyšných 19 %. Úspech žalobkyne, ktorý prevyšuje úspech žalovaného v tejto časti predstavuje 62 %.

Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia za poskytnutie právnych služieb advokátom JUDr. Igorom Šfrakom. Trovy právneho zastúpenia boli priznané na základe vyčíslenia trov právnym zástupcom žalobkyne a v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola pri spojení dvoch vecí, a to vecí s neurčitou hodnotou, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby do 1.1.2014 odmenu 60,07 eura, s vecou s hodnotou 921,- eur, podľa žaloby (633,- eur + 288,- eur = 921,- eur), čo predstavuje podľa AT za jeden úkon právnej služby odmenu 51,45 eura. Vzhľadom na to, že žalobou bola uplatnená suma 921,- eur a žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 747,- eur a neúspešná v rozsahu 174,- eur, predstavuje v tejto spojenej veci, pri pomere úspechu a neúspechu, odmena za jeden úkon právnej služby 32,- eur, pričom zo spojenej veci si právny zástupca žalobkyne účtoval podľa § 13 ods. 3 AT 1/3, čo predstavuje 10,67 eura (32,- eur : 1/3 = 10,67 eura). Odmena spolu za jeden úkon právnej služby za spojené veci od 1.1.2014 predstavuje 70,74 eura (60,07 eura + 10,67 eura = 70,74 eura) a 7,81 eura paušál; od 1.1.2014 podľa nového výpočtového základu AT (výpočtový základ 804,- eur) 72,54 eura (61,87 eura + 10,67 eura = 72,54 eura) a 8,04 eura režijný paušál, za nemeritorný úkon podľa § 13a ods. 4 AT 18,13 eura a 8,04 eura režijný paušál.

Súd priznal žalobkyni trovy právneho zastúpenia za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava právneho zastúpenia, žaloba, zastupovanie na pojednávaní dňa 3.2.2014, vyjadrenie zo dňa 5.5.2014, zastupovanie na pojednávaní dňa 2.6.2014, zastupovanie pri pojednávaní dňa 20.10.2014, (t. j. 2 x 70,74 eura + 3 x 72,54 eura + 1 x 18,13 eura + 2 x 7,81 eura režijný paušál + 4 x 8,04 eura režijný paušál + 20 % DPH) podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 11 ods. 1 písm. a), § 13 ods. 3), § 13a ods.1 písm. a), c), d), ods. 4, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Odmena spolu s DPH predstavuje sumu 510,01 eura.

Súd nepriznal žalobkyni odmenu vo výške 96,70 eura s DPH (72,54 eura + 8,04 eura + DPH 16,12 eura), pretože zastupovanie na pojednávaní dňa 2.6.2014 si právny zástupca účtoval dvakrát.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).